

Warme Winterhulp 2024

Uw hulp heeft ècht het verschil gemaakt

Omdat er geen geld is voor een winterjas en goede schoenen, moeten veel kinderen in **Albanië, Armenië en Moldavië** noodgedwongen in hun zomerjas en op sandalen naar school. Verkleumd door de kou kunnen ze zich nauwelijks concentreren. Hun gedachten gaan alleen nog uit naar warm blijven, daardoor presteren ze onder hun kunnen. In de wintermaanden blijven ze veelal thuis, terwijl ze het onderwijs juist zo hard nodig hebben.

Mensenkinderen trekt zich hun lot aan en helpt met winterjassen en schoenen. Zo hoeven de kinderen geen energie meer te verspillen aan warm blijven, maar kunnen ze die gebruiken om te leren.

We vertelden u al over de zusjes Ellen en Angelina, die in een dorp wonen waar geen school is. Samen met hun drie andere zusjes lopen ze dagelijks zes kilometer naar het buurdorp waar de school staat. In de lente en de herfst is dat nog te doen, maar tijdens de strenge Armeense winters blijven ze noodgedwongen thuis: ze hebben alleen een zomerjas en slippers. Daardoor missen ze veel lessen en lopen ze het risico te blijven zitten. Ook worden ze soms uitgelachen en gepest door klasgenootjes...

Gelukkig hebben veel donateurs gehoor gegeven aan onze hulpvraag. Dankzij hun steun hebben inmiddels bijna 3.000 kinderen warme winterjassen en schoenen gekregen, zodat ze de kou kunnen trotseren. Ook de zusjes Ellen en Angelina behoren tot hen.

Uw hulp heeft echt het verschil gemaakt.

Met droge warme voeten naar school

Moldavië: Alina is elf jaar oud en woont samen met haar vader. Hij werkt in een klein fabriekje in het dorp en doet zijn uiterste best om Alina te geven wat ze nodig heeft. Toch is het kopen van een paar stevige winterschoenen een grote uitgave.

Alina's moeder heeft enkele jaren in de gevangenis gezeten. Toen ze vrijkwam, hoopte Alina dat

haar ouders weer samen zouden gaan wonen. Helaas koos haar moeder ervoor om ergens anders te gaan wonen. Voor haar vader is het niet eenvoudig om alleen voor Alina te zorgen, maar hij doet dat met veel liefde en toewijding.

Toen hij het aanbod kreeg om hulp te krijgen bij de aanschaf van een paar warme schoenen voor Alina, nam hij dat met grote dankbaarheid aan.

mensenkinderen
♥ voor mensen in nood

Moldavië: Victor is acht jaar oud en ook hij was uitgenodigd om mee te gaan winkelen. Hij komt uit een gezin met vijf kinderen en is de middelste. Hij heeft twee oudere zussen en twee jongere broertjes. In de dagelijkse drukte lijkt Victor er soms een beetje bij te hangen – hij wordt gemakkelijk over het hoofd gezien en moet vaak zelf zijn weg vinden.

Vorig jaar overleed zijn vader bij een auto-ongeluk. Sindsdien heeft zijn moeder haar handen vol aan het runnen van het huishouden en het zorgen voor de kinderen. Daarnaast heeft ze geprobeerd haar leven weer op te bouwen, en inmiddels is ze opnieuw getrouwd. Victor vertelt niet veel over wat er thuis allemaal speelt, maar zijn ogen straalden toen hij mee mocht met het uitje. Vooral de nieuwe schoenen maakten hem zichtbaar blij. Zijn oude sportschoenen waren te klein en niet waterdicht, waardoor hij vaak met natte voeten naar school liep.

Maar dat is nu verleden tijd — Victor kan deze winter **met droge en warme voeten naar school**. En dat geeft hem niet alleen comfort, maar ook een stukje zelfvertrouwen.

Een grote glimlach verschijnt op het gezicht

In verschillende regio's in Armenië zijn schoolkinderen opnieuw voorzien van warme winterlaarzen en kwalitatieve sportpakken. Vooral de moeders en grootmoeders, die vaak de zorg voor de kinderen dragen, zijn enorm blij met deze steun.

Dit jaar hebben we ook kinderen in de stad Sevan kunnen helpen. De directeur van een lokale school vertelde ons dat veel ouders daar nauwelijks rond kunnen komen. Tijdens de distributie vroeg hij dan ook of het mogelijk was om deze kinderen in ons programma op te nemen.

Elke keer weer is het een prachtig moment om de eerste reactie van de kinderen te zien wanneer ze hun nieuwe schoenen aantrekken. Een grote glimlach verschijnt op hun gezicht, vol verrassing en blijdschap. Helaas kunnen we die spontane reacties niet altijd vastleggen op foto, want zodra kinderen poseren voor een foto, verdwijnt die pure spontaniteit vaak.

Wat mooi is om te zien, is dat we bij elke distributie vaak kinderen terugzien die vorig jaar al een sportpak ontvingen, of die in september nieuwe schoenschoenen hebben gekregen. Zo zagen we bijvoorbeeld een jongen in Gyumri die op sloffen naar de uitdeling kwam, maar met een stralende glimlach zijn nieuwe laarzen en sportpak van dat jaar in ontvangst nam.

Deze kleine momenten maken het werk zoveel waardevoller en laten zien hoe groot het verschil is dat deze hulp maakt in het leven van de kinderen.

Maria Goris zet zich al 27 jaar in voor mensen in Armenië. Dit land kent veel armoede en het is er al jarenlang onrustig. Maria's stichting Little Bridge zet zich - met steun van Mensenkinderen - in voor heel veel vluchtelingen.

Alles mogelijk dankzij de vrijgevigheid

De winter in Moldavië is streng en onbarmhartig. Veel gezinnen worstelen dagelijks om de eindjes aan elkaar te knopen en hebben nauwelijks middelen om de kou te weerstaan. Dankzij onze donateurs konden we dit jaar weer heel veel gezinnen voorzien van warme kleding, schoenen en andere benodigdheden. Naast materiële steun mogen we ook **de liefde van Jezus praktisch delen** — iets wat mensen troost, hoop en nieuwe perspectieven biedt in moeilijke tijden.

Een van deze gezinnen is dat van **Ruslan**, een jongen van twaalf die met zijn moeder in een oud houten

huis aan de rand van het dorp woont. Sinds zijn vader meer dan een jaar geleden overleed, leven ze van losse klusjes. In de winter is er nauwelijks werk, en de armoede is groot. Toch blijft Ruslan hoopvol: hij wil zijn school afmaken en later voor zijn moeder kunnen zorgen. Onlangs hielpen we hem met nieuwe schoenen en andere spullen die hij hard nodig had. Zijn dankbaarheid was groot — en wij bidden dat hij en zijn moeder Gods liefde mogen ervaren.

Ook **Maria** en haar grootmoeder Ioana ontvingen hulp. Ioana zorgt voor vijf kleinkinderen, omdat hun ouders in het buitenland werken. Maria, een van de meisjes, wordt gepest op school en mist haar ouders. Ze heeft een moeilijke tijd achter de rug, maar komt graag naar het dagcentrum van de kerk. Daar voelt ze zich gezien en begint ze zich open te stellen voor het woord van God. De warme kleding kwam precies op tijd voor dit gezin, en we zien hoe God stap voor stap in hun leven werkt.

Tot slot is er **Ion**, een alleenstaande vader van vier kinderen. Zijn vrouw vertrok met twee anderen, en hij bleef achter om voor de rest te zorgen. Hij doet klusjes om wat inkomen te verdienen, maar het is nooit genoeg. Zijn zoon Gheorghitiță liep tot voor kort op oude zomerschoenen, tot wij hem warme laarzen met bontvoering konden geven — precies op tijd, toen het vroom en de sneeuw viel. De blijdschap van dit gezin sprak boekdelen.

Dit alles is mogelijk dankzij de vrijgevigheid van mensen zoals u. In deze moeilijke tijden brengen we niet alleen warmte en kleding, maar ook hoop en liefde. Samen maken we een verschil in het leven van gezinnen in Moldavië.

Familieverhalen vertelt

De familie Manasyan woont sinds september 2023 in het dorp Lorut (provincie Lori), nadat ze gedwongen werden hun huis en boerderij in Artsakh te verlaten. Hun nieuwe onderkomen is een vervallen huis, beschikbaar gesteld door een vriendelijke buur. Hoewel het huis armzalig oogt, is **de sfeer er warm en gastvrij**.

Lusine (de moeder) woont er met haar man Marat (48), schoonmoeder Seda (74) en vijf kinderen: Sasun (17), Murad (15), Nanar (13), Mane (12) en Daniel (8). Hun oudste dochter Nakhsun (18) is onlangs getrouwd. Het gezin leeft momenteel van overheidssteun: sociale bijstand, het pensioen van Seda en het militaire pensioen van Marat – samen zo'n €250 per maand. Daarnaast ontvingen ze tijdelijke steun voor ontheemden uit Artsakh, maar deze loopt binnenkort af.

Marat is werkloos, maar hoopt vee te kunnen kopen om in hun levensonderhoud te voorzien. Voorlopig verzorgt hij kippen; de eieren worden soms verkocht, maar meestal gedeeld met burens die ook veel voor het gezin betekenen.

Dankzij hulp van Stichting Mensenkinderen, ontvangen de schoolgaande kinderen regelmatig kleding. Zo kregen Nana, Mane en Daniel onlangs warme jassen en schoenen, waarvoor Lusine diep dankbaar is.

De familie van Nune Tamamyan

De familie Tamamyan verhuisde van Berd naar de nederzetting Ttujur, onderdeel van de Chambarak-gemeente, vanwege werkloosheid en gebrek aan huisvesting. Het gezin bestaat uit zes personen: Nune en Martik (beiden 37 jaar) en hun vier jonge kinderen.

Ze wonen in een verlaten huis zonder huurkosten, maar ook zonder basisvoorzieningen zoals verwarming en meubilair. De kinderen – Aren (7), Areg (5), Narek (4) en Nare (2) – zijn ondervoed en hebben dringend behoefte aan warme kleding, schoenen en voedsel. Aren is stil en sociaal teruggetrokken; hij schaamt zich voor de thuissituatie en nodigt geen vrienden uit.

Het gezin ontvangt geen overheidssteun vanwege een oude lening die Martik niet kon terugbetalen. Hij doet losse klussen waar mogelijk; Nune is psychisch kwetsbaar en kan niet werken. De nood is hoog – **materiële en psychosociale hulp zijn dringend nodig**. Indien mogelijk wordt de familie opgenomen in lopende hulpprogramma's.

Familie van Marat Virabyan – Dzoravank, Armenië. In de nederzetting Dzoravank bezochten we de familie van Marat (28) en Liana (26), ouders van vier jonge kinderen: Lilit (6), Arman (4), Artyom (3) en Levon (1). Liana zorgt fulltime voor de kinderen, terwijl Marat dagelijks op zoek gaat naar werk als dagloner. Tijdens ons bezoek was hij niet thuis.

Ondanks hun armoede heerst er een warme, liefdevolle sfeer. Liana ontving ons met vers brood en druiven, en de kinderen begroetten ons vrolijk. Ze houden kippen en kalkoenen en onderhouden een moestuin, maar hun inkomen is onzeker en de winter is zwaar.

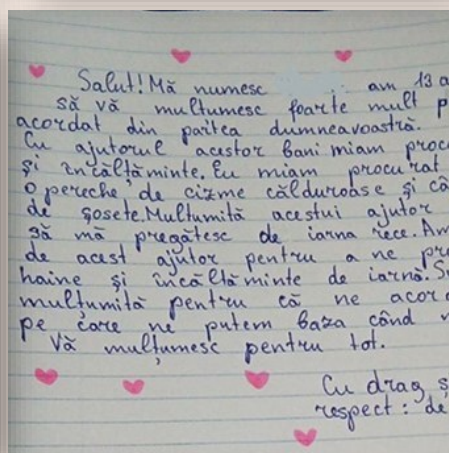
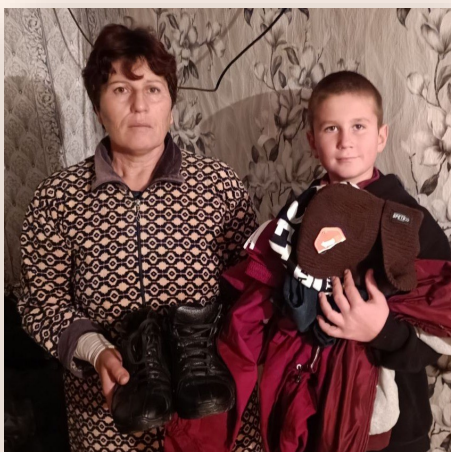
“We moeten dagelijks de kachel aansteken voor warmte, koken en wassen, maar hebben geen verwarming of warm water,” vertelde Liana. “Soms kan Lilit niet naar school door de kou of omdat haar schoenen doorweekt raken.”

Toen ze hoorde over mogelijke hulp, reageerde ze ontroerd: **“Ik ben God dankbaar dat er nog goedhartige mensen zijn die ons niet vergeten.”**

Bij het afscheid nodigde Lilit ons uit om in de zomer samen eikels en paddenstoelen te zoeken – een klein gebaar vol hoop.

Donateur, dank u wel!

Het is een onbeschrijfelijk vreugdevol moment om het geluk en de tevreden gezichten van de kinderen te zien. Kinderen die, met een dikke winterjas en warme schoenen, de koude winter tegemoetgaan op weg naar school. Dankzij deze jas en schoenen voelen zij zich niet langer minderwaardig ten opzichte van hun klasgenootjes. **U heeft de kinderen hiermee een enorme dienst bewezen.**

We hopen dat u, wanneer u hun gezichten ziet, dezelfde positieve energie zult voelen en de eindeloze dankbaarheid in hun ogen zult herkennen.

Namens Mensenkinderen hartelijk dank!

mensenkinderen
voor mensen in nood

mensenkinderen
 voor mensen in nood